

סיפור של ציונות, חקלאות ורפתות צומחות

ראובן זלץ

קשה להאמין כי רק לפני כשנה וחצי חוו תושבי העוטף חורבן, רצח, טבח, אונס והפקרה. המשפט הידוע 'החיטה צומחת שוב' קיבל משמעות מיוחדת ורגע לפני חג השבועות חקלאי קיבוץ בארי קצרו לראשונה שעורה לייצור וויסקי ישראלי תחת השם 'רוח של תקווה'. זאת ועוד, רפתות העוטף מייצרות כיום חלב ב-25 אחוז יותר מהתקופה של לפני ה-7 באוקטובר. מי שמבקש קצת אופטימיות תקווה, שיסע לעוטף. מומלץ ביותר גם לשרי ממשלת ישראל שעדיין לא ביקרו בעוטף, סעו לראות ציונות, חקלאות ואנשים עם לב גדול שלא נשברו למרות כל מה שעברו ועדיין עוברים •

להם כי בתאריך ה-30.6.25 כולם צריכים לשוב לבתיהם ויופסקו המענקים לדיור שזו החלטה תמוהה בלשון המעטה. כי המלחמה עדיין בעיצומה, קולות הירי וההפצצות נשמעים בכל מרחב העוטף ועדיין, כל ביקור בעוטף עזה, מרחיב את הלב. כל פגישה עם החקלאים המופלאים הללו, מפיה תקווה כי אולי, בכל זאת, נצליח להקים כאן שוב חברת מופת, עד התלם האחרון. ▲

הנסיעה בכביש 232 מעלה זיכרונות ומראות קשים, עורק התחבורה הראשי בעוטף שהפך ב-7 לאוקטובר 23 לכביש דמים. עכשיו המראה שונה, משני צידי הכביש השדות פורחים, מטעים עמוסי פרי, שדות פלחה. מציאות בלתי נתפסת, שנה וחצי לאחר הטבח הגדול. נכון, רק כ-50 אחוז מתושבי הקיבוצים חזרו לביתם. כן, יש עדיין קיבוצים ריקים, שחבריהם מפוזרים ברחבי הארץ. ונכון גם שהממשלה הודיעה

רפת פ.ר.ח במבט מהאוויר צילום רחפן: ליאור קליימן